

DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA (1939-1945)

3. Nejen hon na bolševika...(1941-1943)

Psal se 22. června roku 1941 a v časných ranních hodinách překročila německá vojska, ale také vojáci Rumunska, Finska, Itálie, Slovenska, Chorvatska, Maďarska, a dokonce i Španělska (které stálo, ač ve fašistickém hávu, spíš stranou válečných konfliktů) hranice Sovětského svazu. Z opačné strany jim naproti zrovna vyjížděl plně naložený sovětský nákladní vlak, který jen potvrzoval dobré rusko-německé vztahy. Jenže vojska fašistických států tentokrát nepřišla Rusům pomoci v nějaké zajímavé zahraniční operaci v souvislosti s dobýváním území pro Stalina! Hitler se rozhodl svému „mohutnému medvídkovi“ vyhlásit válku, totiž pardon, žádná válka oficiálně vyhlášena nebyla! Hitler s takovou věcí většinou neztrácel čas, on se rozhodl jednat rovnou.

Stalin zpočátku vůbec nechtěl věřit tomu, že by se snad jeho věrný spojenec rozhodl něco takového udělat. Vždyť ještě nedávno mu Hitler nabízel oficiální přidružení k fašistickým mocnostem vedoucím válku, tedy k tzv. paktu Osy (Berlín-Řím-Tokio), který byl založen roku 1940. Jenže tehdy Stalin odmítl...

Ano, Hitlerovi se nepodařilo dobýt Anglii a pokořit tím britské Královské letectvo. Rozhodl se tedy napravit celou situaci tím, že dobude zemi, kterou nedokázal pokořit ani sám Napoleon Bonaparte. Je pravdou, že Rusko nedobyli v historii ani Francouzi ani Švédové. Jenže Hitler věřil tomu, že oni budou lepší...☺!

A zpočátku se Hitlerovi opravdu dařilo. Během velice krátké doby se dostal do jeho zajetí zhruba milion sovětských vojáků. Kam Němci vstoupili, tam bylo možné nalézt jen vypálenou půdu. Až do konce roku 1941 mohl Hitler mluvit o skutečné „bleskové válce“, která byla na pohled snad ještě obdivuhodnější než ta ve Francii. Pak se ale německá armáda přece jen zastavila, přišel totiž známý ruský generál... Pokud čekáte jméno, pak vás trochu zklamou, byla to totiž „krutá a mrazivá, pravá ruská zima“! V prosinci roku 1941 vydal Hitler rozkaz počkat do jara.

A čekalo se ještě o něco déle, než došlo k té největší bitvě Druhé světové války. Samozřejmě, že tato věta je napadnutelná! Vždyť která bitva je tzv. „největší“? Jedna může být „z největších“ na moři, druhá v poušti, třetí ve vzduchu (a tam by bylo bezpochyby nutné mluvit o letecké bitvě o Anglii)... Jenže bitva u Stalingradu, kterou mám samozřejmě v tuto chvíli na mysli, znamenala jeden ze zásadních zvratů celé války. Rusové nenazývali dlouhotrvající konflikt světovou válkou, pro ně to byla tzv. „Velká vlastenecká válka“, věděli, že pokud Hitlera nezastaví oni, pak už bude mít celou světovládu skutečně na dosah. I když to samé by mohli říct samozřejmě i Britové! Kdyby totiž Británie v létě 1940 padla, mohla se celá situace vyvíjet úplně jinak. Jenže historik nemůže moc operovat se slovíčkem „kdyby“! Musíme pracovat s dějinami v takové podobě, kterou nám čas skutečně donesl.

A tak Stalingrad před Hitlerem nakonec to léto roku 1942, pro Hitlera velice osudné, skutečně nepadl. Hovořilo se i o tom, že celé situaci snad i trochu pomohlo to, že se Rusové přes zimu, kdy se přece jen tolik nebojovalo, trochu zmátořili a přijali nové dodávky techniky z Británie či USA. I zapřísáhlému antikomunistovi Churchillovi tenkrát docházelo, že Sovětský svaz nesmí nechat padnout.

Ale opusťme ještě alespoň na chvíli Sovětský svaz! V té samé době, kdy byla rozpoutána rusko-německá válka, došlo ještě k dalším dvěma závažným věcem! Tou první byla důležitá schůzka Roosewelta a Churchilla. Obě dvě významné osobnosti se sešly v srpnu roku 1941 v Atlantiku poblíž pobřeží New Foundland. Tam podepsali na lodi osmisvazkový dokument, který vešel do dějin pod názvem Atlantická charta. Právě zde oba státníci ztvrzovali, že jim ve válce nejde o zisky, ale o nevyhnutelné odzbrojení fašistických režimů, které také jednoznačně odsoudili. Konečně se někdo k takové věci dokázal oficiálně přiznat. Když budou k Atlantické chartě přistupovat i další státy, začne se mluvit o tzv. Velké alianci.

Tou poslední záležitostí, která se zde ještě přihodila, a já bych ji chtěl na stránkách této knihy zmínit, byl vstup Američanů do války. Všechno samozřejmě začalo útokem na americkou vojenskou základnu v Tichomoří - Pearl Harbor. Dne 7. 12. 1941 se Japonci rozhodli Američanům dokázat, že se nebojí zaútočit ani na největší mocnost světa. A Američany zastihli opravdu v šoku. Asi tak jako se to odehrálo nedávno 11. 9. 2001.

V duchu hesla „Asie patří Asiatům“ se Japoncům dařilo získávat celý půlrok americké Tichomoří ostrov po ostrově. První problém nastal pro Japonce až v červnu 1942, a to u ostrova, zvaného „Midway“. Tady se japonsko-americká válka konečně obrátila proti jejím původním agresorům. Tedy zhruba ve stejné době, kdy došlo na Východě ke stalingradské bitvě, ale o všem si ještě podrobněji povíme v hodině☺.